

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 2. prosinca 2007.

Čovjek i svijet trebaju Boga

Draga braćo i sestre!

S ovom prvom nedjeljom došašća započinje nova liturgijska godina: Boji narod ponovno kreće na put kako bi proivio Kristovo otajstvo u povijesti. Krist je isti jučer, danas i uvijek (usp. *Heb 13,8*); povijest se pak mijenja i potrebna je stalne evangelizacije; ona mora iznutra biti obnovljena, a jedina je istinska novost Krist: On je njezino puno dovršenje, svijetla budućnost čovjeka i svijeta. Uskrsnuo od mrtvih, Isus je Gospodin kojemu će Bog podloiti sve neprijatelje, uključujući i smrt (usp. *1Kor 15,25-28*). Došašće je stoga prava prigoda da se u našim srcima probudi iščekivanje onoga "koji jest, koji bijaše i koji dolazi" (*Otk 1,8*). Sin Boji već je došao u Betlehemu prije dvadeset stoljeća, dolazi u svakom trenutku u dušu i u zajednicu koja ga je spremna prihvatiti, doći će ponovno na kraju vremena "suditi ive i mrtve." Vjernik stoga uvijek bdije, pokrenut dubokom nadom da će susresti Gospodina, kao što to kae Psalam: "U Gospodina ja se uzdam, / duša se moja u njegovu uzda riječ. / Duša moja čeka Gospodina / više no zoru straa noćna" (*Ps 130,5-6*).

Ova je nedjelja stoga najprikladniji dan da čitavoj Crkvi i svim ljudima dobre volje ponudim svoju drugu encikliku koju sam htio posvetiti upravo temi kršćanske nade. Naslov joj je "Spe salvi", jer započinje izričajem svetoga Pavla: "Spe salvi facti sumus - U nadi smo spašeni" (*Rim 8,24*). U ovom, kao i u drugim odlomcima Novoga zavjeta, riječ "nada" usko je vezana uz riječ "vjera." To je dar koji mijenjaivot onoga koji ga prima, kako to dokazuje iskustvo tolikih svetaca i svetica. U čemu se sastoji ta nada, tako velika i tako "pouzdana" pa da moemo reći da u njoj imamo "spasenje"? U biti se sastoji od poznavanja Boga, od otkrića njegova dobra i milosrdna očinskog srca. Isus nam je, svojom smrću na kriju i svojim uskrsnućem, objavio njegovo lice, lice Boga koji je toliko velik ljubavlju da nam daje neuništivu nadu kojoj čak ni smrt ne moe nauditi, jer seivot onoga koji se pouzdaje u toga Oca otvara viđenju blaene vječnosti.

Razvoj suvremene znanosti sve je više vjeru i nadu ograničavao na područje privatnosti i individualnosti, tako da danas, ponekad i na dramatičan način, postaje vidljivo da čovjek i svijet trebaju Boga - pravoga Boga! - bez kojega ostaju bez nade. Znanost daje veliki doprinos dobru čovječanstva, no nije ga sposobna otkupiti. Čovjeka otkupljuje ljubav koja osobni i društveniivot čini dobrim i lijepim. Stoga veliku nadu, onu punu i konačnu, jamči Bog koji nas je u Isusu Kristu pohodio i darovao namivot. U Njemu će se vratiti i na kraju vremena. Kristu se nadamo, Njega iščekujemo! S Marijom, njegovom Majkom, Crkva ide ususret Zaručniku: čini to djelima ljubavi, jer se nada, poput vjere, dokazuje ljubavlju. elim vam svima plodonosno došašće!